

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: B. A., narozený
st. přísl.
bytem
zastoupený opatrovníkem Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s.
IČ 45768676, se sídlem Kovářská 939/4, Libeň

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2017, č.j. MV-21280-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- IV. Ustanovenému opatrovníkovi Organizace pro pomoc uprchlíkům, z. s. se **nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 15. 11. 2016, č. j. OAM-17431-9/DP-2016 bylo dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) zastaveno správní řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců z 20. 10. 2017, č. j. MV-21280/SO-2017 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti tomuto usnesení.

II. Žaloba a další vyjádření

2. Žalobce namítl, že žalovaná porušila ustanovení § 2 odst. 4 a § 4 odst. 4 správního řádu. Shrnl, že do České republiky přicestoval asi počátkem února 2016 a navštěvoval tzv. „master classes“. V průběhu pobytu absolvoval pohovor a byl přijat do prezenční formy doktorského studijního programu na České zemědělské univerzitě v Praze, Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů. Před podáním žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky požádal na univerzitě o vydání potvrzení o studiu, které prokáže účel pobytu. Dne 29. 6. 2016 podal žádost a předložil potvrzení z univerzity. Na přepážce odmítli potvrzení převzít, protože přijetí bylo podmíněno dodáním dokladu o absolvování magisterského studia z Azad University of Tehran v Iránu. Proto nejdříve požádal matku, aby žádost vyřídila. Protože nebyla úspěšná, odcestoval žalobce do Iránu a několikrát navštívil univerzitu. Potvrzení mu nebylo vydáno pravděpodobně proto, že neposkytl úplatek. Ze Zprávy o stavu lidských práv v Iránu v roce 2016, kterou pravidelně vydává US Department of State, pak vyplývá, že v zemi vládne oficiální korupce. Mnozí úředníci očekávají úplatek za provedení běžných služeb nebo získávají bonusy mimo svou obvyklou práci.
3. Islamic Azad University (IAU) vydalo potvrzení až dne 7. 11. 2016 pod č. j. 0346721 a překlad tohoto dokumentu do angličtiny byl učiněn dne 9. 11. 2016. Tento doklad předložil na FAPPZ ČZU, která dne 8. 12. 2016 vydala pod čj. 144A/2016/SOR rozhodnutí o vydání osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice a vydala osvědčení. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak žalobce přiložil jako důkaz potvrzení ze dne 27. 6. 2016 a rovněž i potvrzení o studiu.
4. Žalobce namítl, že o potvrzení na ČZU žádal z důvodu prokázání účelu pobytu. Potvrzení ČZU bylo vystaveno dne 27. 6. 2016 a předložil jej na OAMP při podávání žádosti. Žalobce je názoru, že mu nelze dávat k tíži skutečnost, že pracovníci OAMPu odmítli potvrzení převzít z důvodu, že v něm bylo uvedeno, že se jedná o podmíněné přijetí. Právě naopak, toto potvrzení mohlo mít vliv na výsledek rozhodování správního orgánu. Postupem správního orgánu tak došlo k porušení § 4 odst. 4 správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce ve stanovené lhůtě ani do dne vydání usnesení o zastavení řízení nepředložil všechny náležitosti požadované podle § 42d odst. 2 ve spojení s § 31 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na území České republiky, konkrétně doklad o účelu pobytu na území, byť byl správním orgánem I. stupně řádně vyzván k odstranění vady žádosti, byla mu poskytnuta dostatečná lhůta (tj. 100 dnů ode dne doručení výzvy tohoto správního orgánu) a byl poučen o následcích případného neodstranění vytýkané vady.
6. Správní orgán I. stupně pak postupoval v mezích zákona, kdy zákon o pobytu cizinců v příslušných ustanoveních vymezuje, které náležitosti musí žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia obsahovat, a pokud účastník řízení některou z obligatorně požadovaných náležitostí ani po výzvě správního orgánu ve stanovené lhůtě, nejpozději však do vydání rozhodnutí, resp. usnesení správního orgánu I. stupně, nepředloží, jedná se o podstatnou vadu žádosti, která brání správnímu orgánu v pokračování řízení, a jsou dány důvody pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V rámci odvolacího řízení žalovaná přezkoumávala soulad usnesení správního orgánu I. stupně i řízení, které vydání tohoto usnesení předcházelo, s právními předpisy, a neshledala žádné pochybení, jehož následkem by byla nezákonnost tohoto usnesení, a dále uvádí, že správní orgán I. stupně při posuzování žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyžaduje § 3 správního řádu.
7. K námitce žalobce týkající se údajně správním orgánem I. stupně nepřijatého dokladu o účelu pobytu vydaného dne 27. 6. 2016 potvrzujícího, že žalobce byl podmíněně přijat do prezenční formy doktorského studijního programu, žalovaná sdělila, že tato skutečnost nevyplývá z předloženého spisového materiálu včetně jeho soupisu příloh, a žalovaná nemůže z pouhého ničím nepodloženého tvrzení žalobce usuzovat, že tomu tak skutečně bylo. Nadto uvedené potvrzení vydané děkanátem – věda, výzkum a doktorské studium Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů České zemědělské univerzity v Praze, jež žalobce přiložil ke své žádosti o prodloužení lhůty podané až dne 7. 12. 2016, resp. k blanketnímu odvolání z téhož dne, není dokladem o studiu ve smyslu § 64 zákona o pobytu cizinců, a jako takové by nemohlo být ani jako doklad o účelu pobytu na území akceptováno.
8. Žalovaná je názoru, že v řízení o žádosti žalobce se plně uplatní koncentrační zásada a nebyly zde naplněny podmínky pro akceptaci nových důkazů v rámci odvolacího řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu.
9. Žalobce k vyjádření žalované repliku nepodal.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Městský soud o věci rozhodl bez jednání, neboť žalovaná s takovým projednáním věci souhlasila a žalobce přes výzvu soudu nevyjádřil svůj nesouhlas s projednáním věci bez jednání, jeho souhlas je tak presumován (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud nenařídil jednání ani z důvodu dokazování, neboť veškeré důkazy a podklady byly součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel. Správním spisem se přitom dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS).

11. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia dne 29. 6. 2016. Téhož dne byl žalobce pod č. j. OAM-17431-5/DP-2016 vyzván k odstranění vad této žádosti. Jednalo se o chybějící doklady k účelu pobytu na území: rozhodnutí o přijetí ke studiu a potvrzení o studiu podle ustanovení § 64 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců. Součástí výzvy je poučení, že v případě neodstranění vad ve stanovené lhůtě bude řízení o žádosti zastaveno. Současně s uvedenou výzvou bylo usnesením č. j. OAM – 17431-6/DP-2016 řízení přerušeno na dobu 100 dnů od doručení usnesení. Téhož dne žalobce výzvu i usnesení osobně převzal.
12. Po uplynutí uvedené lhůty správní orgán I. stupně v řízení pokračoval, o čemž žalobce vyrozuměl dne 8. 11. 2016, pod č. j. OAM – 17431-8/DP-2016 (oznámení žalobci bylo doručeno dne 24. 11. 2016). Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 15. 11. 2016, č. j. OAM – 17431-9/DP-2016 bylo řízení zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu proto, že žalobce k výzvě správního orgánu I. stupně nedoložil do vydání prvostupňového rozhodnutí doklad prokazující účel pobytu na území.
13. Žalobce podal proti tomuto usnesení odvolání dne 6. 12. 2016, k němuž přiložil potvrzení České zemědělské univerzity v Praze, Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů ze dne 27. 6. 2016 ve znění „*Potvrzuji, že [X], narozen [X] v [X], z [X], číslo pasu [X], byl podmíněně přijat do prezenční formy doktorského studijního programu: Zemědělská specializace, obor: Využití a ochrana přírodních zdrojů, na Fakultě agrobiologie, potravinách a přírodních zdrojů České zemědělské univerzity v Praze od [X], studium je čtyřleté, předpoklad ukončení [X]. Přijetí bylo podmíněno dodáním dokladu o absolvování magisterského studia z Azad University of Tehran, Irán.*“
14. V rámci řízení o odvolání žalobce předložil další podklady o studiu: osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice ze dne 8. 12. 2016, č. j. 144A/2016/SOR. Z tohoto dokladu vyplývá, že Česká zemědělská univerzita v Praze uznala Master's Degree Diploma X na jméno žalobce a potvrdila jeho rovnocennost s vysokoškolským diplomem v magisterském studijním programu „*Krajinné inženýrství*“ na Fakultě životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze. Současně též uznala vzdělání žalobce ve studijním oboru „*Water and Wastewater*“ a potvrdila jeho rovnocennost s vysokoškolským diplomem v magisterském studijním programu „*Krajinné inženýrství*“ na Fakultě životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze. Žalobce rovněž předložil potvrzení univerzity ze dne 13. 12. 2016 o studiu žalobce v prezenčním doktorském studijním programu Agricultural Specialization v akademickém roce 2016/2017, který trvá od 1. 12. 2016 do 30. 11. 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

15. Žalovaný se při rozhodování o odvolání žalobce v napadeném rozhodnutí se správním orgánem I. stupně ztotožnil. Uvedl, že žalobce ve stanovené lhůtě vady své žádosti neodstranil a ani nijak správní orgán I. stupně nekontaktoval. Řízení o žádosti tedy bylo zastaveno zákonně. Pokud jde o nové skutečnosti, které předložil žalobce v rámci řízení o odvolání, poukázal žalovaný na § 82 odst. 4 správního řádu. Zdůraznil, že žalobce na území pobýval na základě dlouhodobého víza, mohl tak zde po dobu pobytu již vyřizovat zmíněné podklady potřebné k notifikaci diplomu z Iránu, jež jsou nezbytné k vydání potvrzení o studiu na zvolené univerzitě tak, aby byl schopen je předložit přímo ke své žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, příp. ve lhůtě dodatečně stanovené správním orgánem I. stupně. Dále žalovaný konstatoval, že ve správním spisu neshledal potvrzení ze dne 27. 6. 2016. Pokud žalobce tvrdil, že tento doklad doložil již 29. 6. 2016 v rámci podání žádosti v řízení před správním orgánem I. stupně, tuto skutečnost nijak neprokázal.
16. Podle § 42d odst. 2 zákona o pobytu cizinců v relevantním znění byl žalobce coby žadatel o povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem studia povinen předložit doklad potvrzující účel pobytu na území, v daném případě se tedy jedná o doklad prokazující studium. Studium se přitom podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců rozumí i studium v akreditovaných studijních programech na vysoké škole.
17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce při podání žádosti nedoložil potvrzení prokazující jeho studium na vysoké škole. Správní orgán I. stupně proto žalobce ještě v den podání žádosti tj. 29. 6. 2016 vyzval k doložení tohoto podkladu ve lhůtě 100 dní.
18. Pokud žalobce namítl, že takový doklad doložil správnímu orgánu I. stupně již při podání žádosti, se žalovaným lze souhlasit v tom, že o tomto podání není ve spise záznam. Městský soud je však toho názoru, že důkazní situace žalobce o tomto úkonu je velmi ztížená a žalobce je zde oproti správnímu orgánu ve slabší pozici. Žalobce dne 29. 6. 2016, čili v době podání žádosti, potvrzením o přijetí ke studiu vydaným dne 27. 6. 2016 jistě mohl již disponovat. Správní orgán I. stupně prakticky okamžitě žalobce vyzval, aby předložil chybějící doklady – rozhodnutí o přijetí ke studiu a potvrzení o studiu podle ustanovení § 64 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců – tuto výzvu zjevně učinil správní orgán proto, že uvedené podklady při podání žádosti postrádal. Mohlo tomu tak být jednak proto, že žalobce skutečně žádné potvrzení o studiu nepředložil anebo také proto, že správní orgán I. stupně předložené potvrzení neakceptoval.
19. Jestliže by šlo o první případ, žalobce by nepochybně mohl na výzvu k doložení podkladů prokazujících studium reagovat okamžitě a předložil by správnímu orgánu obratem právě potvrzení ze dne 27. 6. 2016. Jestliže však toto potvrzení nebylo založeno do spisu ani přes výzvu, je naopak věrohodné právě tvrzení žalobce, že správní orgán I. stupně toto potvrzení (o přijetí ke studiu ze dne 27. 6. 2016) neakceptoval s tím, že žalobci rovnou avizoval, že samo takové potvrzení nepřijme jako doklad prokazující účel pobytu. Následující výzvou proto správní orgán I. stupně dal žalobci prostor k tomu, aby doložil jiné podklady, jež prokáží účel pobytu žalobce na území.
20. Městský soud proto dále hodnotil, zda by potvrzení o přijetí ke studiu ze dne 27. 6. 2019 bylo akceptovatelné jako doklad potvrzující účel pobytu na území. Z jeho obsahu, jak byl

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rekapitulován výše, vyplývá, že toto potvrzení prokazuje toliko podmíněné přijetí ke studiu za předpokladu, že žalobce univerzitě osvědčí předchozí absolutorium v příslušném studijním oboru na univerzitě v Teheránu. Sama Česká zemědělská univerzita tedy hodlala žalobce přijmout až teprve poté, co žalobcovo zahraniční vzdělání uzná podle § 89 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

21. Žalobce byl tedy v době vystavení tohoto potvrzení přijat ke studiu pouze za předpokladu, že splní ještě další podmínky. Pokud by je žalobce nesplnil, ke studiu by přijat nebyl. To, zda bude žalobce přijat ke studiu, proto záleželo na dalších okolnostech (na univerzitě nezávislých), přičemž v době vydání tohoto potvrzení nemohlo být univerzitě ještě zřejmé, zda a kdy žalobce dodatečně podklady rozhodné pro přijetí ke studiu zajistí. Navíc podle § 51 odst. 1 zákona o vysokých školách platí, že *„sdělením rozhodnutí o přijetí ke studiu vzniká uchazeči právo na zápis do studia. Uchazeči se zapisují ve lhůtě stanovené vysokou školou nebo její součástí.“* Ani samotné (nepodmíněné) přijetí tedy bez dalšího ještě neznamená, že se student k danému studiu skutečně запиše.
22. Potvrzení České zemědělské univerzity o (podmíněném) přijetí ke studiu žalobce ze dne 27. 6. 2016 tak z uvedených důvodů podle názoru městského soudu skutečně ještě nemohlo být a ani nebylo dostatečným podkladem prokazujícím účel pobytu žalobce na území – studium na vysoké škol. Naopak v případě žalobce dostatečným dokladem prokazujícím studium mohlo být potvrzení o studiu, jež by prokázalo, že žalobce byl nejen přijat ke studiu, ale že byl současně i do tohoto studijního programu zapsán. Je poté nesporné, že žalobce tyto podklady současně s podanou žádostí nepředložil, správní orgán I. stupně jej tedy oprávněně vyzval k jejich dodatečnému předložení. Z uvedeného vyplývá, že i pokud by správní orgán I. stupně již při podání žádosti dne 29. 6. 2016 akceptoval potvrzení univerzity o přijetí žalobce ke studiu ze dne 27. 6. 2016, nedisponoval by dostatečným podkladem o prokázání účelu jeho pobytu na území. Tuto skutečnost by žalobce musel i tak prokázat jinými podklady, k čemuž byl ostatně vyzván. Možná neakceptace potvrzení o přijetí ke studiu ze dne 27. 6. 2016 tak podle názoru městského soudu neměla zásadní vliv na zákonnost postupu správního orgánu I. stupně.
23. Žalobce požadované potvrzení o studiu doložil až v rámci odvolacího řízení. Tím, že bylo vydáno univerzitou až dne 13. 12. 2016, je zjevné, že jej žalobce nemohl doložit již v řízení před správním orgánem I. stupně, jež skončilo rozhodnutím ze dne 15. 11. 2016. Ostatně, vymezila – li univerzita (dle potvrzení o studiu) akademický rok 2016/2017 na dobu od 1. 12. 2016 do 30. 11. 2017, žalobce též samotné studium zahájil až po vydání prvostupňového rozhodnutí (dne 15. 11. 2016).
24. Datum vydání potvrzení o studiu a skutečného zahájení studia, jež následovaly až po vydání prvostupňového rozhodnutí, však podle názoru městského soudu nelze považovat za skutečnosti, ke kterým by bylo lze přihlížet v řízení o odvolání podle § 82 odst. 4 správního řádu.
25. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 1. 2020, č. j. 10 Azs 271/2019 – 28 (dostupném na www.nssoud.cz), vyložil, že *„v řízeních o žádosti je zásada koncentrace řízení zcela namístě. Tato zásada se běžně aplikuje též v pobytových věcech cizinců a nepřipouští se zde žádné odchylky.“* Zdůraznil přitom, že *„je obecně přijímaným procesním pravidlem, že brání-li účastníkovi řízení v učinění určitého úkonu objektivní překážka, je právě na tomto účastníkovi,*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

aby – jakmile takový důvod odpadne – sdělil tuto skutečnost správnímu orgánu a také ji prokázal, a to zároveň s tímto zmeškaným úkonem.“

26. Posuzoval-li městský soud touto optikou skutkové okolnosti věci, shledal, že žalobce si již od výzvy ze dne 29. 6. 2016 byl vědom toho, jaké podklady má pro potřeby posouzení jeho žádosti doplnit, a věděl i to, v jaké lhůtě tak má učinit a že následkem neúplnosti podkladů bude řízení o žádosti zastaveno. Ostatně sám v žalobě tvrdí, že právě proto činil v Iránu kroky k tomu, aby potřebné podklady pro uznání zahraničního studia získal. Žalobce poté musel vědět, že stanovená lhůta k předložení zbývajících podkladů uplyne, i to, kdy tomu tak bude, přesto vůči správnímu orgánu I. stupně za celou dobu nevyvinul žádnou aktivitu, v níž by alespoň avizoval (a doložil), že za účelem obstarání podkladů činí nezbytné kroky. Pokud by žalobce vůči správnímu orgánu I. stupně takto jednal, nepochybně by pak uvedené potvrzení o studiu mohl v řízení před správním orgánem I. stupně doložit.
27. Žalobce však v řízení nebyl nijak aktivní a do uplynutí lhůty požadované podklady nepředložil. Podle názoru městského soudu nelze pak klást k tíži správního orgánu I. stupně, že po uplynutí stanovené lhůty bez dalšího pokračoval v řízení, které předtím přerušil a o osudu žádosti rozhodl v souladu s tím, jak byly shromážděny podklady v řízení. Jestliže tedy žalobce pro svou pasivitu v řízení nepředložil doklad prokazující účel pobytu na území, tj. studium na vysoké škole, městský soud se ztotožnil se žalovaným i správním orgánem I. stupně, že řízení o žádosti žalobce bylo zastaveno v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Na základě shora uvedených skutečností městský soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovaná v řízení procesní úspěch měla, městský soud jí však náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neshledal, že by žalované vznikly účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
30. Městský soud usnesením ze dne 28. 2. 2019, č. j. 10 A 33/2018-65, ustanovil žalobci opatrovníka Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z.s. Při přípravě věci na rozhodnutí proto soud ověřil, zda podmínky pro toto ustanovení stále trvají, tj. zda je žalobce stále neznámého pobytu. Soudu se přitom ke dni svého rozhodnutí jednak nepodařilo zjistit, že by žalobce aktuálně pobýval na území České republiky, a dále, jako poslední je v cizineckém informačním systému stále evidovaná adresa, na níž se městskému soudu naposledy již nepodařilo doručovat písemnosti určené pro žalobce. Městský soud v Praze tak shledal, že žalobce je stále pro soud neznámého pobytu; důvody pro ustanovení opatrovníka tedy stále trvají. Ustanovený opatrovník žalobce v řízení poté neučinil žádný úkon, městský soud proto neshledal důvod přiznat mu odměnu za zastupování, případně náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 30. června 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.